

Karlovy Vary
International Film Festival

ENGLISH SECTION INCLUDED

Festivalový deník

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER KVIFF

OFICIÁLNÍ DENÍK 46. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

sobota 9. července 2011

zdarma • strana / page 1

Program na dnešek
Today's program

strana / page 6, 7, 8

Vítěz Hlavní soutěže
podle kritiků

strana / page 3

9.
den

Rozhovor:
John Malkovich o módě

strana / page 4

DIVÁCKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 46. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

JOHN TURTURRO DNES VEČER PŘEVEZME CENU PREZIDENTA FESTIVALU

Na túře s Turturrem

Foto: Petr Hloušek

Herec John Turturro byl včera na roztrhání: krátký rozhovor pro Festivalový deník probíhal v Thermalu, v autě cestou do Puppů a nakonec na proslulé zahrádce – u bagety.

Hvězda bratrů Coenových **JOHN TURTURRO**, Barton Fink či potrhlý Jesus z legendárního snímku *Big Lebowski*, touží po smysluplných projektech. Jeden z nich uvedl právě včera. Snímek, jež jako první na světě viděli diváci karlovarského Velkého sálu, se jmenuje *Někde dnes večer*. Dva osamělé Newyorčany v komorní tragikomedii hrají John Turturro a jeho manželka Katherine Borowitz.

Veronika Bednářová

■ Film *Někde dnes večer* jste natočili za dvanáct dní, s velmi malým rozpočtem a symbolickými honoráři. Proč jste roli v něm vlastně přijal?

Protože Michael Di Giacomo je podle mě velmi nadaný mladý režisér, chtěl jsem mu pomoci. Bylo to však náročné, protože v době, kdy štáb konečně získal dost peněz, jsem měl zrovna jinou práci. Jsem moc rád, že je film na světě, a proto jsem tady.

■ Točíte nejen takhle malé, nezávislé filmy, ale i blockbustery.

No, ne zas tolik. Začal jsem spolupracovat s hercem Adamem Sandlerem, taky jsem jednou uváděl televizní show *Saturday Night Live*. A někdy beru velké kšefty kvůli dětem – ty po mně třeba chtěly, abych vzal roli v prvním dílu *Transformers*. Tak jsem do toho šel.

■ Aby na vás byly ratolesti pyšné?

Ano. Můj starší syn byl tehdy teenager. Měl jsem pak velkou roli i v druhém dílu *Transformers* a hrál jsem i ve třetím. Ale už s tím končím.

■ A teď jste dokončil vlastní dokumentární snímek.

Jmenuje se *Passione*. Je to snímek o hudbě, dělaný na způsob *Buena Vista Social Club*, ale odehrává se v Neapoli. Byl právě úspěšně uveden v USA a máme skvělé recenze. Ale kdo ví, co s ním bude dál... Člověk se pořád snaží zvládnout několik projektů zároveň, aby nesešel s očí. Někteří lidé nepracují třeba půl roku...

■ To však není váš případ.

Taky se stane, že nemám půl roku do čeho píchnout, nebo nepřichází nic, do čeho by se mi chtělo. Ale pořád něco píšu a snažím se i podporovat kamarády.

■ Michael Di Giacomo je jedním z nich?

Ano. Před lety jsem s ním spolupracoval na scénáři, na který pomáhali shánět peníze Spike Lee i Martin Scorsese. Byl to dobrý scénář; už dvakrát jsme ho téměř realizovali, ale nikdy jsme to nedotáhli do konce. To je v Americe normální.

■ Nebylo těžké hrát v *Někde dnes večer* s vlastní ženou, jejíž postava trpí chorobným strachem z lidí a s vaším hrdinou si hlavně telefonuje?

Bylo to dobré. Katherine teď tolik nepracuje, dala si kdysi od hraní pauzu a teprve nedávno se k němu vrátila.

■ Několikrát jste svou životní partnerku Katherine Borowitz režíroval.

Ano, v divadle – a teď zas budu. V polovině srpna začínám na Broadwayi zkoušet tři aktovky v jednom večeru, od Ethana Coena, Elaine May a Woodyho Allena. Má žena bude hrát v té Coenově hříšce.

■ Proč je důležité pracovat s lidmi, kterým věříte?

Protože skutečných pracovních vztahů nemá člověk mnoho. Rád bych třeba znovu pracoval s Francescem Rosim, ale ten už je starý. Pak je tu Spike Lee, Coenovi... Ti jsou zrovna známí, ale i kdyby nebyli, pracoval bych s nimi rád. Když je někdo dobrý, byl by hříšou do projektu nejít.

■ Kolik takovýchto pracovních vztahů se dá zvládnout?

Málo. Musíte být s těmi lidmi v kontaktu, i když pro vás zrovna nemají roli. Musíte jim být věrní. Říká se tomu pracovní tým a je třeba jej udržet, i když právě nejsou peníze.

■ U *Transformers* ale finance nikdy nedojdou, nebo ano?

Ne, tyhle velké hollywoodské produkce jsou o něčem jiném. I to je pro mě práce; dělám ji nejlíp, jak umím, dávám do ní veškerou energii. Bavím se při ní, snažím se si ji užívat. Někdy je to náročné nebo fyzicky namáhavé, ale baví mě to. Ovšem není to důvod, proč jsem chtěl být herec.

■ A proč jste chtěl být herec?

Kvůli filmům. Fellini, Buñuel, Kurosawa,

Miloš Forman. Mám rád italské neorealisty, De Sicu, Rosselliniho, Pasoliniho. Bergman a Truffaut byli fantastičtí. Tehdy se takové filmy normálně promítaly v amerických kinech, dnes jsou odsunuté na okraj. Kvůli masivním kasovním trhákům, jež se ve Státech produkují od konce sedmdesátých let, si americká kina nevychovala normální diváky. Když mi bylo sedmnáct a šel jsem v New Yorku na evropský film, byl to umělecký film. Dnes je to nemyslitelné.

■ Takže točíte velké filmy s velkým rozpočtem, abyste si mohl dovolit točit malé s miniaturním rozpočtem, jako je právě *Někde dnes večer*.

Musíte se sami sebe zeptat: chci hluboce dojmut deset lidí, nebo pobavit tisíce? Radši dělám něco, z čeho mám dobrý pocit a vidí to méně lidí, ale silně je to zasáhne. Komerční věci jsou dobré na přežití. I v nich se ale snažím najít perličku na dně, třeba při natáčení filmů pro děti myslet i na dospělé, abych také je trochu pobavil. Ale velké zadostiučinění mi to neposkytuje.

■ A co vám ho tedy poskytuje?

Před pár lety jsem režíroval *Konec hry* Samuela Becketta v Brooklyn Academy of Music. Je to skvělá hra a ta inscenace měla velký úspěch. Nazkoušet ji znovu by mi udělalo radost.

Mám Becketta nesmírně rád, je to jeden z nejlepších dramatiků. Lidé se ho bojí, protože nechápou jeho humor. A přitom jsou jeho hry snad ještě vtipnější než Kafkovy romány. ■

INSIDE

Interview with John Turturro
Page 1 ENG

Petra Kvitová holds court
Page 2 ENG

Dressing John Malkovich
Page 3 ENG

KVIFF in quotes
Page 4 ENG

VAROVÁNÍ

⇒ Pokud se vám i poslední den festivalu stále nedostává filmů, máme pro vás dobrou zprávu. Do programu byla **přidána projekce dokumentu *Bojovník***, ve kterém se objevuje i nedávno zesnulý český spisovatel Arnošt Lustig. Zabojujte si můžete ve **12:30 v Kinosále B**.

⇒ V **15:00** zveme diváky k **předávání nestatutárních cen**, které se uskuteční u **salónku Moser přímo u hotelu Thermal**. Své ceny udělují mimo jiné mezinárodní asociace kritiků FIPRESCI a nově i FEDEORA. Jako každý rok tak můžete srovnat pohled vybraných filmových odborníků a hlavní festivalové poroty, jejíž verdikt padne o něco později na **slavnostním zakončení MFF Karlovy Vary**. Startuje se v šest večer, **od osmi jde na ČT1 přímý přenos**.

⇒ Od **20:00** zahraje na **pódium před Thermalem** skupina **Navigators**, která má za sebou i předskakování na pražském koncertu Seala nebo účast na akci Jazz na Hradě.

⇒ Ve **23:00** se v **Letním kině** bude promítat jeden z nejoblíbenějších filmů festivalových diváků a jeden ze žhavých kandidátů na Diváckou cenu deníku *Právo* – snímek *Nickyho rodina*. Režisér Matej Mináč se v něm potrefí vrací k příběhu Nicholase Wintona, kterému se těsně před vypuknutím druhé světové války podařilo z Prahy do Velké Británie odvézt 669 židovských dětí a zachránit jim tak život. **Vstup na projekci je bezplatný.**

NA CO PUDEM

Petr Forman, divadelník (s dcerou Emčou)

Na poslední den festivalu jsem si vybral hned několik tipů. Pokud se mi podaří vstát, rád bych začal severoirskou road movie *Hle, Beránek boží* (od 9:30 v Malém sále). Bude to asi docela drsné pokoukání, ale doufám, že se dočkám i pověstného suchého britského humoru. Pak bych se rád podíval na film *Někde dnes večer* (od 12:30 v Kině Čas), který až ze Států přivezl John Turturro. Když už s ním vážil takovou cestu, bude to určitě stát za to. Odpoledne si zajdu na norské drama *Hora* (od 16:00 v Kině Drahomira), jež by mělo odhalit mnohé z krás severské přírody. Vypráví o životě dvou kamarádek, tak se aspoň zase dozvím něco víc o ženské duši. Večer bych moc rád viděl restaurovanou verzi Scorseseho klasiky *Taxikář* (od 19:00 v Richmondu), ale tou dobou už nejspíš budu na cestě do Plané u Mariánských Lázní. Tam totiž na zámeckém nádvoří v našem šapitó hrajeme od půl osmé divadelní představení *Obludarium*. Divadlo bratří Formanů zve i vás všechny, dokonce máme na neděli 10. 7. speciální nabídku pro festivalové návštěvníky. Ke vstupence za 550 korun dostanete zdarma nocleh (nezapomeňte si vzít spacák!), čisté tričko a jedno pivko! Rezervace a další informace na e-mailu obludarium@hafastudio.cz. ■

Foto: Petr Hloušek

HLAVNÍ POROTA

NĚMECKÁ HEREČKA SIBEL KEKILLI PŘINÁŠÍ DO HLAVNÍ POROTY ČERSTVÝ POHLED

Nejsem třešnička na dortu

Kariéra jedné z nejúspěšnějších německých hereček posledních let, třicetiletá **SIBEL KEKILLI**, začala jako ve filmu. Jednou si vyšla nakupovat a před obchodním centrem ji oslovila agentka, jestli nechce přijít na casting do hlavní role chystaného filmu *Proti zdi*. „Vůbec jsem nevěděla, která bije, a opravdu jsem nic neočekávala,“ vzpomíná porotkyně hlavní soutěže na okamžik před devíti lety. Přesto zvítězila v konkurenci 350 adeptek.

Tereza Šimůnková

Snímek *Proti zdi* německého režiséra Fatiha Akina vyhrál Zlatého medvěda na Berlinale a Sibel Kekilli sesbírала za svůj výkon víc ocenění, než je prstů na ruce, včetně nejvyšší německé filmové trofeje, ceny Lola. Německo mělo novou star. „Měla jsem ohromné štěstí na silnou charakterní roli. Mladé herečky totiž většinou bývají jen třešničkou na dortu. S úspěchem ale přišel taky veliký tlak: nejsem náhodou jen jednorázový hit? Tyto hlasy utichly až po mém posledním snímku *Cizinka*,“ vzpomíná herečka. Dnes má za sebou více než deset celovečerních a televizních filmů včetně turec-

Foto: Jan Handrejch

Snímek *Zimní cesta*, v němž hrála Leylu, přivezla v roce 2006 do Varů.

ké, americké a finské produkce, role v seriálech (můžete ji znát z kriminálky *Místo činu*) a nahrávku audioknihy.

Hereččiní rodiče se do Německa přestěhovali z Turecka. Jak v *Cizince*, tak

v dramatu *Proti zdi* ztvárnila mladé Němky tureckého původu, které jejich rodiny nutí žít podle jiných hodnot, než jaké by si samy vybraly. Svěho vzhledu do prostředí Kekilli využívá jako představitel-

ka organizace Terre des Femmes, jež bojuje proti vraždám ze cti a násilí na ženách.

Také v dalších snímcích využili režiséři exotického vzhledu Sibel Kekilli

a obsadili ji do rolí Kurdky, Italky anebo Židovky. Sama porotkyně se však identifikuje jednoznačně: „Jsem Němka. Turecko je pro mě zemí, kam jezdím na dovolenou. Z obou kultur si беру to pozitivní a upřímně řečeno, otázky na jejich střet mi v podstatě lezou na nervy.“ Turecký temperament však vlévá do svých postav. „Jsem netrpělivá, emocionální, dovedu nahlas křičet, smát se i plakat. A mluvím rukama. Kamarádi se mi smějí, když ukazuju: Pojdme tamhle, a ono je to dvacet kilometrů,“ gestikuluje.

Talentu Sibel Kekilli si všimli i za oceánem – zrovna natáčí druhou řadu seriálu HBO *Hra o trůny*. Po šancích v Hollywoodu se však cíleně neshání: „Mají dost vlastních hereček, já mám navíc akcent. Radši zůstávám v Evropě a hraju v evropských filmech, které mi jsou bližší. V Americe samozřejmě také vznikají dobré věci, ale evropské jsou přece jenom jiné. Nemusejí končit happy-endem, nebojí se nahoty ani sociálních problémů,“ říká obdivovatelka francouzské, dánské nebo skandinávské kinematografie. Jako divačka dává přednost satirickým komediím s porcí ostrého humoru a dramátům, která diváka nudusí, ale naopak mu nechají prostor k vydechnutí.

Jak vidí Sibel Kekilli svou roli v porotě? „Sedí v ní velcí mistři, kteří se zabývají filmem desítky let. Kdybych měla dohnat to, co mají nakoukáno oni, musela bych dva roky dřepět před obrazovkou. Možná můžu být přínosná právě tím, že jsem nová a nový může být i můj pohled.“ Kritická speciálně k hereckým výkonům nebude. Jak totiž říká, nejkritičtější je sama k sobě. ■

MICHEL DEMOPOULOS: V ŘECKU PŘICHÁZÍ NĚCO NOVÉHO

Nedostatek může být výzva

Narodil se a vyrůstal ve Francii, v Řecku studoval lingvistiku, literaturu a kinematografii. Čtrnáct let byl ředitelem filmového festivalu v Soluni a dodnes ho spoluorganizuje; je autorem odborných publikací a článků ve filmových časopisech. Řecký člen hlavní poroty **MICHEL DEMOPOULOS** však není jen teoretik.

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD DENÍKU PRÁVO

- < zde natrhněte
- 1. VÝBORNÝ**
- < zde natrhněte
- 2. DOBRÝ**
- < zde natrhněte
- 3. PRŮMĚRNÝ**
- < zde natrhněte
- 4. SLABÝ**

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. <i>Nickyho rodina</i> / Nickyho rodina	1,10
2. <i>Almanya – vítejte v Německu</i> / Almanya – Willkommen in Deutschland	1,14
3. <i>Požáry</i> / Incendies	1,15
4. <i>Spoluautor</i> / Collaborator	1,20
5. <i>Ahoj! Jak se máš?</i> / Buna! Ce faci?	1,20
6. <i>Neviditelná</i> / Die Unsichtbare	1,22
7. <i>Dech</i> / Adem	1,23
8. <i>Sunflower Hour</i> / Sunflower Hour	1,24
9. <i>Rozpal mě, sakra</i> / Fâ meg pâ, for faen	1,31
10. <i>Kůže, kterou nosím</i> / La piel que habito	1,34

Zdeněk Bělohlávek

Poslední ze sedmi statečných (ano, s ostatními šesti porotci jsme vás ve *Festivalovém deníku* již seznámili) režiroval totiž také dokument o natáčení dvěstětřicetiminutového filmu Thea Angelopoule *Putovní divadlo*. Jeho nejznámější odbornou prací je obsáhla studie *Le Cinéma grec* (Řecký film) z roku 1999, v níž analyzuje historii i současnost kinematografie v zemi, která byla zasažena vojenskou diktaturou v letech 1967–1974.

Na festivalech je Demopoulos jako doma a ani k nám nepřestoval poprvé. „Do Varů jsem jezdil pravidelně do roku 2005. Teď, po té pětileté pauze, mi připadá, že význam a důležitost vašeho festivalu ještě rostou.“ Kromě účasti v hlavní porotě se velmi zajímá o snímky ze „své domovské“ sekce Mladý řecký film: „V devadesátých letech se v řecké kinematografii nic zásadního nedělo, bylo těžké najít dobrý film. V posledních čtyřech pěti letech se našťestí najednou, z ničeho nic, objevili noví tvůrci. Jsou úplně jiní než předchozí generace jak formálně, tak tematicky a stylisticky; jsou více orientovaní na svět a nové věci v něm než na klasickou řeckou tradici. Tenhle čerstvý vítr je u nás potřeba, zvlášť v té obtížné situaci, ve které se teď jako země nacházíme. Řecké filmové centrum nemá peníze a režiséři točí nízkorozpočtové filmy s maximální účastí všech zainteresovaných.“ Naším tvůrcům, uvyklým alespoň nějaké formě

státních grantů, by nedostatek financí jistě připadal jako překážka; podle řeckého porotce však absence státní podpory představuje pro šikovné filmové tvůrce výzvu a příležitost k nezávislosti v tématech i pojetí. Řeckým filmařům však podle něj chybí kvalitní filmová škola jako třeba FAMU. „To je velký problém. V Řecku je jen jedna škola, soukromá, která je teď v určitém úpadku. Kdo chce studovat, jezdí většinou do Německa, do Francie nebo do Anglie.“

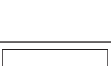
Kromě domácí scény sleduje Demopoulos na festivalech v Cannes či v Benátkách filmy nových mladých režisérů z celého světa. Nejzásadnějším kritériem je pro něj zejména inovatorství a překračování zaběhnutých schémat: „Na světových přehlídkách jsou uváděny filmy mladých režisérů z Číny, Íránu, Itálie, USA. Hodně mě oslovují snímky kombinující dokument a fikci. Je důležité si uvědomit, že před dvaceti nebo třiceti lety byla hranice mezi mainstreamovým a nezávislým filmem ostřejší. V současnosti je to mnohem komplikovanější, ovšem to je právě důkaz svobodného pohledu a výrazu.“

Na festival v Soluni přiváží Michel Demopoulos právě filmy, jež spojuje prvek modernismu. Vedle poct a retrospektiv významných představitelů kinematografie od šedesátých let dál (Claude Chabrol, Vittorio Storaro, Werner Herzog, Faye Dunaway) uvedl tento festival režiséry, jako jsou Abbas Kiarostami, bratři Dardennové, Wong Kar-wai a spousty dalších. ■

Foto: Jan Handrejch

Řecký porotce Michel Demopoulos, deus ex machina soutěžní sekce

KRITICKÝMA OČIMA														
Milí čtenáři, jako každoročně jsme pro vás s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa sestavili tabulku, která hodnotí letošní soutěžní snímky. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. Kdo je vítězem? Hlavní soutěže v očích novinářů? U kritiků vyhrál Spoluautor.		Beduin / Beduin / Bedouin	Cigán / Gypsy	Lollipop Monster	Malý klenot / Il Gioiellino / The Jewel	Neměj strach / No tengas miedo / Don't Be Afraid	Neviditelná / Die Unsichtbare / Cracks in the Shell	Pokoj 304 / Vzorelse 304 / Room 304	Potomek knížat / Księstwo / Heritage	Prázdniny u moře / Holidays by the Sea	Restaurátor / Boker Tov, Adon Fidelman / Restoration	Romeo 11 / Roméo Onze / Romeo Eleven	Spoluautor / Collaborator	
	Éva BÁRSONY Népszava, Maďarsko		3	3	-	3	4	-	1	3	2	4	3	3
	Géza CSÁKVÁRI Népszabadság, Maďarsko		2,5	3	3,5	2,5	3	4,5	1	2	2,5	3,5	3	3
	David D'ARCY The National, Spojené arabské emiráty		4	2	1	2	2	2	2	2	3	3	3	3
	Nirmal DHAR Sangbad pratidin, Indie		3,5	4	2,5	3	3,5	4	2,5	3	2	2	3	2,5
	Dubravka DUDA LAKIĆ Politika, Srbsko		3	3	2	2	2,5	3	4	2	2	4	-	4
	Manon DUMAIS Voir, Kanada		2,5	2,5	3	3,5	-	-	3	3	2,5	-	3	3
	Vicky HABIB Al-Hayat, Libanon		2	2	2	3	3	3	2	2	2	2	2	4
	Barbara HOLLENDER Rzeczpospolita, Polsko		4	4	2,5	3	2,5	3,5	2	4	2	4	3,5	4
	Paul KATZENBERGER Süddeutsche Zeitung, Německo		3,5	4	2,5	3	2,5	3,5	2,5	2	-	-	3,5	4
	Darina KRIVÁŇKOVÁ Reflex, Česká republika		4	4	3,5	-	-	4	-	2	2	4	3	4
	Bojidar MANOV 24 Hours, Bulharsko		2,5	3	-	3,5	3	4	-	3	2	4	3	4,5
	Hala EL MAWY Le Progres Egyptien, Egypt		4,5	4,5	-	3	3,5	5	-	4	2,5	3	3	3
	Věra MÍŠKOVÁ Právo, Česká republika		3,5	4	3	3	3,5	-	-	-	2	4	2,5	4,5
	Stas TYRKIN Komsomolskaja pravda, Rusko		4	3	4	3	3,5	4	2	1	2,5	-	3,5	4
Dosažené body – průměr			3,3	3,3	2,7	2,9	3,0	3,1	2,2	2,5	2,2	3,4	3,0	3,6

OSOBNOST DNE

JOHN MALKOVICH UVEDL VE ČTVRTEK V KARLOVÝCH VARECH PŘEHLÍDKU SVÉ ZNAČKY TECHNOBOHEMIAN

Móda mi zabírá nejvíc času

Čtvrteční přehlídka: John Malkovich tváří v tvář Pavlu Lišku (na konci se radostně objali), Vojtěchovi Kotkovi a Aleši Najbrtovi

Jako modely pro svou novou oděvní kolekci použil herec, režisér a producent **JOHN MALKOVICH** třeba pány Lišku, Budaře či Švehlíka. Ti si novou roli užívali s notnou dávnou sebeironií, ale i s vážností a profesionalitou.

Veronika Bednářová

■ Byl jste s českými herci spokojený?

Velmi, byli fantastičtí! Dávám rozhodně přednost nápadu s českými herci než třeba defilé profesionálních modelů. Bylo na nich vidět, že je to baví, což je pro mě možná to nejdůležitější.

■ Dodali vašim oděvům ještě větší šmrnc?

Rozhodně. Přehlídku jsem bohužel neviděl z hlediště; musel jsem být v zákuli-

sí. Ale zdálo se mi, že všechno probíhá výborně.

■ Odkud se bere váš intenzivní zájem o módu?

Zajímala mě odjakživa. Studoval jsem kostýmní výtvarnictví a navrhl kostýmy k celé řadě divadelních her. Hodně jsem spolupracoval s návrháři a byl jsem i manekýnem módních značek Comme des Garçons, Prada a dalších. Taký jsem napsal a posléze režíroval tři filmy o módě pro svou přítelkyni, anglickou návrhářku Bellu Freud. Pak mi kdosi nabídl, ať navrhnu vlastní módní řadu, a já souhlasil –

za pět let jsem připravil deset kolekcí. Pak mě můj obchodní partner Riccardo Rami požádal, abych navrhl další řadu, tentokrát ve spolupráci s jeho ateliérem, a já souhlasil.

■ Co mají móda a herectví společného?

Móda a herectví, zejména to filmové, jsou si hodně podobné. Obojí spočívá v detailech. A detaily bohužel často nemůžete ovlivnit. Nejde mi přímo o umělecký úspěch, spíš o sebevyjádření. Jsem rád, že mám práci, a když ji budu dělat dobře, dostanu za ni i zaplacení. To je ten největší úspěch.

■ Je obtížnější natočit skvělý film, nebo navrhnout novou řadu?

Herci ve skutečnosti nejsou tvůrci filmů, jen v nich hrají. Režirovat nebo produkovat film je podle mě náročnější. Hra-

ní, hmm... Netvrdím, že herci nepřispívají svou troškou do mlýna, ale film je Spielbergův, Michaela Baye nebo Stephena Frearse. Ne jejich herců.

■ Kdo nebo co vás při navrhování kostýmů inspiruje?

Lidi na ulici, létání letadlem, cestování, historie, obrazy, fotografie, muzea. Hodně mě inspiruje, co nosí ženy, i když ženskou módu nenavrhují.

■ Nosíte své oděvy?

Ne pořád, ale někdy ano.

■ Jak je vytváříte?

Nejdřív kreslím, dělám si náčrtky. Vyberu látku, ušije se prototyp a ten se pak opravuje: něco je o půl centimetru nebo centimetr blíž ke knoflíku, než by mělo, tady chybí centimetr, tady jeden přebývá, délka je špatná. Vybrání se barva a materiál: kašmír, vlna, mohér, umělé vlákno, alpaka. Každý den čelíte mnoha otázkám. Stejně jako v herectví, kde se ptáte, jak daná postava vnímá svět nebo jakým způsobem se v něm pohybuje.

■ Už italský román Technobohemi-

an, podle kterého se vaše módní značka jmenuje, konečně vyšel?

Bohužel ne, nevím proč. Ale už si ten název nechám. Zdá se mi, že to slovo shrnuje životní styl moderního světa. Hodně cestujeme, a zároveň jsme bohémové. Už nezůstáváme ve svých vesničkách, životní styl je svobodnější. A navíc mám rád technické vychytávky. Každý má svůj telefon, iPod; všechno na světě je propojené.

■ Považujete navrhování módních kolekcí spíš za profesi, nebo za koníček?

Beru ho aspoň tak seriózně jako všechno ostatní. A rozhodně mi zabírá nejvíc času.

■ Uvažoval jste někdy o tom, že byste navrhoval oděvy pro ženy?

Letos budu v Paříži režírovat nový překlad a adaptaci *Nebezpečných známostí* a navrhnu pro představení i kostýmy. Možná někdy vytvořím i nějakou titěrnou limitovanou kolekci pro ženy. Ale je to opravdu hodně práce.

Foto: Jan Handreich

Foto: Jan Handreich

Elegán každým coulem: Malkovich jako módní návrhář

NOVÁ ROMANTICKÁ KOMEDIE WOODYHO ALLENA ZAKONČÍ DNES VEČER LETOŠNÍ FESTIVAL

Paříži s láskou

Kdysi zapřísalhý Newyorčan **WOODY ALLEN** nikdy neopouštěl své město. V posledních letech se však vydává do evropských metropolí, jejichž architektura i atmosféra jsou pak nikoliv nepodstatnými „postavami“ jeho filmů. A režisér je „prodává“ nesrovnatelně lépe než libovolná cestovní kancelář, navíc s inteligencí a osobitým vtipem.

Věra Mišková, Právo

Není tedy divu, že po Londýně a Barceloně přišla na řadu metropole francouzská a s ní film *Půlnoc v Paříži*. Tahle romantická komedie zahajovala canneský festival a ten karlovarský dnes večer zakončí. Allen se v ní do určité míry vrací ke svým starším dílům jako *Purpurová růže z Káhiry* – i zde propojuje nostalgii vůči minulosti s pragmatickou současností, reálný svět s představami svého hrdiny.

Tím je Gil (Owen Wilson), americký scenárista nevalné úrovně, který rezignoval na své dávné literární ambice a nyní přijíždí se snoubenkou a budoucí tchyní do Paříže. Tam potkává svou uměleckou múzu (Marion Cotillard), která mu připomene jeho někdejší sny o vlastní budoucnosti i obdiv k velkým spisovatelům. Uchvácen romantickou krásou Paříže se pak Gil nepřímo setkává s těmi, kteří kdysi představovali umě-

lecký svět, do něhož by rád patřil: s Fitzgeraldem a Hemingwayem, s Dalím, Matissem i Buñuelem. Dostane se do pověstného salónu Gertrudy Stein a jde ještě hlouběji do minulosti, až ke Gauguinovi a Lautrecovi... A zatímco Gil sní své nostalgické sny a miluje i pařížský déšť, jeho pragmatická americká snoubenka nadává, že přišel, a zajímají ji víc pařížské obchody než umění a památky.

„Nabídka na film z Paříže jsem dostal už před pěti lety,“ řekl Allen při uvedení filmu v Cannes. „Samozřejmě jsem chtěl návrh přijmout, protože Paříž miluju, jenže mi chyběl nápad. Věděl jsem, že když Paříž, tak romantický film. Pak mě napadl název: *Půlnoc v Paříži*. To mi připadalo krásně romantické, ale ještě pořád jsem nevěděl, co by se o té půlnoci mělo stát. A trvalo nějaký čas, než jsem na to přišel.“

Paříž v Allenově pojetí je opravdu kouzelná: točil na těch nejznámějších místech, aby divá-

ci ani na okamžik neztratili ze zřetele magický genius loci, a dodal snímku onen nádech starých krásných časů, kdy jste mohli na ulici potkat skvělé osobnosti – samozřejmě v dobových kostýmech či autech.

Zápletku filmu nemůže Čechům nepřipomenout Cimrmana, respektive film *Jára Cimrman ležící, spící*. Byť humor typu „Co přeseš, Čechove?“ – „Dvě sestry.“ – „Není to málo, Antone Pavlovíči?“ – je samozřejmě jiného druhu než ten allenovský.

Owena Wilsona vybral Allen proti svému původnímu záměru: „Představoval jsem si nejspíš Newyorčana, někoho, jako jsem já. A castingová režisérka mi nabídla Texasana Owena Wilsona, který je doslova mým opakem. Ale líbil se mi, přepsal jsem roli pro něj a jsem rád,“ řekl v Cannes Allen. Buď jak buď, Wilson ve filmu připomíná jeho samotného v mladších letech tak, že je allenovský dojem dokonalý. A Mari-

Půlnoc v Paříži: Owen Wilson líbá Rachel McAdams. Áách.

on Cotillard? „Když chcete Francouzku, nemůžete Marion minout,“ říká tvůrce, jehož film je vtipnou, osobitou hříčkou, nad níž se vznáší přemítání nad věčnou lidskou nespokojeností i zapomenutými sny.

A pro ty, kdo o filmu vědí za-

tím hlavně to, že v něm hraje Carla Bruni, budiž řečeno, že její rolička kurátorky muzea vyplynula z jedné drobné společenské konverzace. „Asi před půldruhým rokem jsem se Sarkozyovými obědval. Nikdy předtím jsem se s nimi nesetkal. A protože mi

Carla Bruni připadala krásná a šarmantní, zeptal jsem se jí, jestli někdy přemýšlela o tom, že by si zahrála ve filmu. Jen tak, pro zábavu. A ona odpověděla, že ano, že by to ráda udělala. Prý aby to mohla jednou říct vnukům,“ uzavírá Allen.

REPORTÁŽ

Bouře nad Trhákem

Na plátně zuří letní bouře – a venku před karlovarským divadlem též. Film *Trhák* i 46. ročník karlovarského filmového festivalu jdou do finále.

Irena Hejdrová

„Láda je jistě v šoku, že se tu na jeho počtu dává právě *Trhák*,“ uvedl film jeho scenárista Zdeněk Svěrák před zaplněným sálem městského divadla, kde se třicet let stará a stále populární komedie *Trhák* uváděla ve čtvrté v noci právě v rámci počty loni zesnulému Ladislavu Smoljakovi, který by letos oslavil osmdesáté narozeniny. „My jsme si zrovna tohoto filmu totiž moc nepovažovali, za některé vtípy jsme se i kapku styděli. Ale došel jsem k závěru, že když se s trapným vtípem vydrží, tak to začne být i hezký,“ dodal ještě Svěrák, než označil *Trhák* za film, který je „sám o sobě hodně bizarní“. Pak už se na plátně začal odvíjet crazy příběh režiséra Zdeňka Podskalského a scenáristů Svěráka a Smoljaka o natáčení jednoho filmu. Filmový scenárista Jiša (Zdeněk Svěrák) znovu bívá v stanu na place a pyrotechnik Ticháček (Josef Abrahám) znovu flirtoval s učitelkou Eliškou Veverkovou (Hana Zagorová), která se po luzích a hájkách proháněla s hrabětem Lenským (Juraj Kukura). A režisér Kohoutek (Ladislav Smoljak) opět zbaběle prchal před rozruženým produkčním Šusem (Petr Čepek).

Na pódiu zatím rozverně křepčilo pěvecko-hudební těleso – *Trhák* byl totiž na festivalu uváděn s živým provedením všech písní. Přímo na scéně je živě hrálo i zpívalo osmadvacet členů souboru, který sám sebe nazval „umělci z Prahy“ a v němž figurují mimo jiné chlapi z Wahnoutů. Zážitek z filmu tak dotvářela živá show s rysy budovatelské travestie estrády – v převlecích variujících kostýmy filmových figur tu defilovaly postavy hajného, pilota, dudáka, vodníka, pošťáka i čtyři „holky krev a mlíko“ a kvarteto kombajnérů. V čele se pak povětšinou vlnila zpěvačka zastupující s blondatou parukou Hanu Zagorovou a vedle ní režisér Jakub Kohák s dlouhou bílou šálou v roli hraběte Lenského. Jeho katastrofický pěvecký projev se s tím Kukurovým rozhodně pěkně doplňoval; zato hlasy ostatních zpěváků byly o dost tristnější než výjimečné pěvecké výkony Zagorové, Matušky či Ladky Kozderkové. Nadšení asi vzbuzovalo spíše živé provedení písní, které si tak s „umělci z Prahy“ mohla notovat i část diváků.

Už na otázku barrandovské uklízečky „A zasmějeme se?“ v úvodní scéně *Trháku* publikum reagovalo extaticky, na zbytek filmu též. Rozjuchané hudební vý-

stupy byly odměňovány bouřlivým potleskem, v němž zanikaly i filmové dialogy. Bouřlivý potlesk vestoje se strhl i v závěru projekce – poté, co na plátně vypukne letní bouře, která roztrhne plátno

letního kina s premiérou *Trháku*. Živly se vytáhly i ve skutečnosti; před divadlem tak diváci mohli mít patnáct minut po půlnoci pocit, že *Trhák* vlastně ještě neskončil. Oblohu nad Karlovými Vary křižovaly blesky, prudce lilo a návštěvnice festivalu v lehkých letních šatíčkách poskakovaly mezi loužemi. Stylovější závěr si *Trhák* ani festival nemohl přát. ■

Foto: Petr Houšek

Poněkud potrhá trhaková show v potměšilém divadle

Scenarista Jiša alias Zdeněk Svěrák

Nové Audi A6. Příběh psaný s lehkostí.

Nové Audi A6 s hybridní hliníkovou karoserií, oficiální vůz 46. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu:
4,9–8,2 l/100 km a 129–190 g/km.

Audi
20 let v České Republice

PROGRAM NA DNEŠEK TODAY'S PROGRAM

9:30

Malý sál 921

Behold the Lamb / Hle, Beránek božíRežie: John McIlduff
United Kingdom, 2011, 83 min.

Depresivní padesátník Eddie a bývalá narkomanka Liz jedou v temné komickém režijním debutu Johna McIlduffa napříč Severním Irskem vyzvednout zásilku, jež má zachránit krk Eddieho syna. Ona zásilka má podobu beránka, který představuje vykoupení v nejednom smyslu...

In John McIlduff's darkly comic directorial debut, depressed 50-something Eddie and former drug addict Liz head out across Northern Ireland to make a pickup which will save the life of Eddie's son. The pickup is in the form of a lamb – a representation of deliverance in more than one sense...

10:00

Divadlo Husovka 9H1

Tigrero: A Film That Was Never Made / Tigrero: Film, který nebyl nikdy natočenRežie: Mika Kaurismäki
Brazil, Finland, Germany, 1994, 75 min.

V dokumentu Miky Kaurismäkiho se

Sam Fuller v doprovodu Jima Jarmusche vrácí do brazilské džungle, kde čtyřicet let předtím studoval zvyky kmene Karajá a připravoval natáčení posléze nerealizované adaptace románu o lovcích jaguárů. Snímek vyznamenaný cenou kritiky na Berlinale 1994 je vřelým vyznáním z obdivu k dílu a životní filozofii Samuela Fullera.

In Mika Kaurismäki's documentary, Sam Fuller takes Jim Jarmusch on an adventure back to the Brazilian jungle where 40 years earlier he had studied the customs of the indigenous Karajá tribe while scouting locations for his unrealized adaptation of Tigrero, a novel about a jaguar hunter. Recipient of the International Critics Award at the 1994 Berlinale, the film expresses unreserved admiration for Samuel Fuller's work and philosophy.

10:00

Espace Dorleans 9E1

The Nine Muses / Devět múzRežie: John Akomfrah
United Kingdom, Ghana, 2010, 92 min.

John Akomfrah vytvořil dokumentární esej o přistěhovalcích jiných ras, kteří do Británie přišli po 2. světové válce. Ve svém experimentálním snímku kombinuje archivní materiály a záběry zimní aljašské krajiny s hudbou různých autorů a sentencemi z děl tvůrců pocházejících z rozličných kulturních okruhů.

John Akomfrah has created a docu-

mentary essay about immigrants of different races who came to Britain after the Second World War. In this experimental film he combines archive material and footage of Alaska's winter wilderness with music from different sources and aphorisms by authors drawn from different cultural spheres.

10:00

Kino Drahomira 9K1

The Big Red One: The Reconstruction / Velká červená jedničkaRežie: Samuel Fuller
USA, 2004, 159 min.

V legendárním autobiografickém dramatu přibližuje Fuller prostřednictvím epizodicky vystavěného příběhu odysseu seržanta první pěchotní divize (ztělesněného Lee Marvinem) a čtyř jemu svěřených mladíků přes severní Afriku, Sicílii, smutné proslulou pláž Omaha až do Československa. Původní drasticky sestříhaná verze byla zrekonstruována v roce 2004.

In his legendary autobiographical war drama assembled from vignettes, Fuller introduces a 1st Infantry Division sergeant (Lee Marvin) who leads four young men on an odyssey across North Africa, Sicily, infamous Omaha Beach, and on to Czechoslovakia. Although severely edited for its original release, the picture was reconstructed in 2004.

10:30

Lázně III 9L1

Světáci / SvětáciRežie: Zdeněk Podskalský
Czechoslovakia, 1969, 99 min.

Tři venkovští fasádníci se rozhodnou proniknout do tajů nočního života metropole. Narazí na tři elegantní krásy a netuší, že ty si – podobně jako oni – na lidi velkého světa jen hrají... Podíl na záměstnosti zdánlivě oddechového komentáře úpadku mravů v socialistické společnosti mají i herečky Jiřina Jirásková, Jiřina Bohdalová a Iva Janžurová, které v tomto roce oslavují významná životní jubilea.

Three country plasterers decide to probe the mysteries of Prague's nightlife. When they meet three elegant beauties, they little suspect that – like them – the girls are just pretending to be from the upper crust... Ever-popular Czech actresses Jiřina Jirásková, Jiřina Bohdalová, and Iva Janžurová, who each celebrate a significant birthday this year, boosted the appeal of this seemingly easy-going gloss on the moral decay of socialist society.

11:00

Karlovarské městské divadlo 9D1**Istoria 52 / Příběh 52**Režie: Alexis Alexiou
Greece, 2008, 97 min.

Iasonas a Penelope se seznámí na večeri a začnou spolu chodit. Jednoho dne se Iasonas vzbudí a zjistí, že Penelope je pryč. Nemůže si však vzpomenout, co se stalo. Její zmizení ho uvrhne do stavu zoufalství a vyvolává u něj zmatené halucinace.

After meeting at a dinner party, Iasonas and Penelope start a relationship. One day, Iasonas wakes up to find Penelope gone, but he is unable to reconstruct what happened. Her disappearance drives him to despair and evokes confusing delusions.

12:30

Kino Čas 9C3

Somewhere Tonight / Někde dnes večerRežie: Michael Di Biase
Netherlands, USA, 2010, 85 min.

Osamělé duše se mohou najít i přes erotickou seznamku. Nesmělý Leroy a chorobně samotářská Patricia naváží po telefonu vztah, který může oba vysvobodit z jejich neveselých životů. John Turturro a jeho manželka Katherine Borowitz excelují v komorní tragikomedii inspirované filmem zavražděného nizozemského režiséra Thea van Gogha.

Lonely souls can find each other even over an adult chat phone line. Diffident Leroy and pathological loner Patricia enter into a relationship that may be able to free them both from their dismal lives. John Turturro and real-life wife Katherine Borowitz stand out in this intimate tragicomedy based on a film by murdered Dutch director Theo van Gogh.

12:30

Malý sál 923

Koi no tsumi / Vinou láskyRežie: Sion Sono
Japan, 2011, 112 min.

Ve snímku *Vinou lásky* režisér diváka nešetří, naopak střemhlav ho zavede do děje již během prvních pěti minut – detektivka Kazuko je zavolána k nálezu zohyzdné a rozčtvrcené mrtvoly mladé ženy a pustí se do vyšetřování. Stejně jako v předchozích snímcích je pro Siona Sonu příběh záminkou k ponoru do lidského nitra, do jeho nejtajnějších a nejskrýtějších zákoutí.

In Guilty of Romance the director doesn't spare viewers, plunging them headlong into the plot during the first five minutes – Detective Kazuko is called in after the disfigured and dismembered corpse of a young woman is discovered, and she launches an investigation. As with his previous pictures, Sion Sono treats the story as a pretext to delve into the very core of an individual, to his or her most secret and hidden recesses.

13:00

Divadlo Husovka 9H2

Backyard / Na dvorkuRežie: Árni Sveinsson
Iceland, 2010, 75 min.

Přátelský, domácí snímek ukazuje „do it yourself“ náuru islandské scény, která tvoří zásadní lidské i tvůrčí podhoubí. Na festivalu „na dvorku“ účinkují jedny z nejlepších ostrovních kapel (Múm, FM Belfast, Hjaltalín, Sin Fang Bous...), diváka ale převládají i laskavý a účinný lidský rozměr všeho, co se tu děje – přátelství, ruční práce, milý amatérismus, chyby, jež vedou k objevům.

This genial, home-grown film presents the “do-it-yourself” nature of the Icelandic scene as an essential breeding ground for individuality and creativity. The “backyard” festival hosts some of the best bands on the island (Múm, FM Belfast, Hjaltalín, Sin Fang Bous), but the audience will also be bowled over by the affable and productive human dimension of everything going on here – the friendships, the craftwork, endearing amateurism, and mistakes which lead to true discoveries.

13:00

Espace Dorleans 9E2

Corman's World: Exploits of a Hollywood Rebel / Cormanův světRežie: Alex Stapleton
USA, 2011, 95 min.

Dokumentární debut Alex Stapletonové přibližuje osobnost a práci legendárního hollywoodského producenta a režiséra Rogera Cormana, který letos v dubnu oslavil pětadesátiny a loni se dočkal v rámci cen americké Akademie i ocenění za celoživotní dílo. O mentorovi generace tzv. nového Hollywoodu se s úctou a zaujetím vyjadřují i režiséři Martin Scorsese a Quentin Tarantino nebo herec Jack Nicholson.

Alex Stapleton's documentary debut takes a closer look at the life and work of Roger Corman, legendary Hollywood

producer and director, who celebrated his 85th birthday in April and last year received an Honorary Academy Award for his life's work. The mentor of the New Hollywood generation is discussed with respect and enthusiasm by directors Martin Scorsese and Quentin Tarantino, and actor Jack Nicholson, among many others.

13:00

Kino Drahomira 9K2

Odcházení / OdcházeníRežie: Václav Havel
Czech Republic, 2011, 94 min.

Vilém Rieger zastával po dlouhá léta funkci kancléře. Ted se nedokáže vyrovnat s tím, že o ni přišel. Jeho svět se hroutí i proto, že se musí vystěhovat z vládní vily, kterou považuje za svůj domov... Václav Havel natočil svůj režijní debut podle vlastní divadelní hry. Odcházení si v rámci poetiky absurdního divadla pohrává s autobiografickými prvky, není však příběhem českého exprezidenta, ale obecnější úvahou o bezmocnosti mocných vůči vlastnímu egu.

Vilém Rieger held the office of chancellor for many years and now can't come to terms with the fact he has been ousted. His world has collapsed, and he must even move out of the government villa he has come to call home. Václav Havel based his directorial debut on his own stage play. Within the poetics of absurd theatre, *Leaving* tinkers with autobiographical elements, although it is not the story of the former Czech president, but a more universal reflection on the powerlessness of the powerful when faced with their own ego.

13:00

Kongresový sál 933

Občanský průkaz / Občanský průkazRežie: Ondřej Trojan
Czech Republic, Slovak Republic, 2010, 137 min.

Pražská Bubeneč 1974. Petr a jeho spolužáci získávají v patnácti letech občanský průkaz. Místo mezníku v jejich dospívání ovšem představuje povinnou vstupenku do světa socialistické totality... Tragikomedie režiséra Ondřeje Trojana nabízí atraktivní evokaci hudební subkultury a životního stylu 70. let. Snímek získal jedenáct nominací na Českého lva.

Prague's district of Bubeneč, 1974. Petr and his mates receive their ID cards when they reach the age of 15. Instead of symbolising a landmark in their adolescence, it represents an obligatory ticket to the world of socialist totalitarian rule... This tragicomedy by director Ondřej Trojan offers an appealing evocation of the music subculture and lifestyle of the 1970s. The film was nominated for eleven Czech Lion awards.

13:30

Lázně III 9L2

Brim / Spodní proudRežie: Árni Ólafur Ásgeirsson
Iceland, Poland, 2010, 95 min.

pokračování na straně 7 ➡

FILM NEW EUROPE

www.filmneweurope.com

All you need to know about the film

and TV industries

Daily business news

Weekly box office

Unique database of professional organizations

AUSTRIA BULGARIA CZECH REPUBLIC CYPRUS CROATIA ESTONIA FINLAND GEORGIA
HUNGARY LATVIA LITHUANIA MALTA POLAND ROMANIA SLOVAKIA SLOVENIA TURKEY

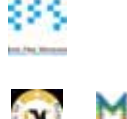
e-mail: fne@filmneweurope.com

phone: +48 22 556 54 78

Sponsored by POLISH FILM INSTITUTE

POLISH FILMMAKERS ASSOCIATION
VISEGRAD FUND
SLOVAK AUDIOVISUAL FUND
ESTONIAN FILM FOUNDATION
LITHUANIAN PRODUCERS ASSOCIATIONBULGARIAN NATIONAL FILM CENTER
GEORGIAN NATIONAL FILM CENTER
CZECH MINISTRY OF CULTURE
CROATIAN AUDIOVISUAL CENTRE
ROMANIAN NATIONAL CENTRE FOR CINEMA

With the support of MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION

POLISH FILM INSTITUTE

The Association of Polish Filmmakers

Visegrad Fund

Slovak Audiovisual Fund

Estonian Film Foundation

Lithuanian Producers Association

POLISH FILM INSTITUTE

The Association of Polish Filmmakers

Visegrad Fund

Slovak Audiovisual Fund

Estonian Film Foundation

Lithuanian Producers Association

► pokračování ze strany 6

Drama skupiny drsných rybářů a jedné ženy je založeno na téměř fyzickém prožitku plavby po rozbouraném moři a klaustrofobickém pocitu, který pobyt na zašlé bádce vyvolává. Snímek se vyznačuje příznačně seversky chmurnou atmosférou. Spodní proud byl vyhlášen nejlepším islandským filmem roku.

Focusing on a group of rugged sailors and one woman, this Icelandic movie is marked by the North's characteristically dreary atmosphere. It is a work based on the almost physical experience of sailing on rough seas and the claustrophobia triggered by a sojourn spent on a decrepit old fishing vessel. Undercurrent was voted Icelandic Film of the Year.

13:30

Richmond 9R2

Notre jour viendra / Naš den přijde

Režie: Romain Gavras
France, 2010, 90 min.

Radikální road movie a skličující romance plná revolty o Patrickovi a Rémy (Vincent Cassel a Olivier Barthélemy), kteří se jako vydědění společnosti vydávají na zteč proti světu a jeho morálce. Debut Romaina Gavras, který se proslavil kontroverzním videoklipem k písni Stress pro skupinu Justice.

A radical road movie and depressing romance of rebellion about Patrick and Rémy (Vincent Cassel and Olivier Barthélemy) who, as social pariahs, set out on an offensive against the world and its morality. The debut by Romain Gavras, who became famous for his controversial music video for the song "Stress" created for the band Justice.

14:00

Karlovarské městské divadlo 9D2

Arriya – la piedra / Arriya – kámen

Režie: Alberto J. Gorríttiberea
Spain, 2011, 105 min.

Tři milenci, dvě rodiny a jedna sázka. Nekonečný souboj, ze kterého není úniku... Dramatický příběh, odehrávající se v baskickém pohraničním městečku, je metaforou konfliktu, který tíží baskickou společností jako kámen.

Three lovers, two families, and one wager. An endless struggle from which there is no escape... Set in a Basque border town, this dramatic story is a metaphor for a conflict which weighs down on Basque society like a stone.

15:30

Kino Čas 9C4

Play / Hra

Režie: Ruben Östlund
Sweden, Denmark, France, 2011, 118 min.

Sedmatřicetiletý švédský talent Ruben Östlund (V moci davu na MFF KV 2008) představuje další ze svých ojedinělých studií lidské rasy. Hra uvedená v letošním canneském Quinzaine des réalisateurs rekonstruuje s mrazivostí i jemným humorem skutečný případ systematického a sofistikovaného okrádání dětí skupinou jejich vrstevníků černé pleti v průběhu několika let v centru Göteborgu.

Thirty-seven-year-old Swedish talent Ruben Östlund (Involuntary, KVIFF 2008) turns in another of his unique studies of the human race. Screened in the Directors' Fortnight section at this year's Cannes, Play chillingly and even humorously reconstructs an actual case of systematic and sophisticated theft perpetrated by kids against kids in downtown Göteborg over a period of several years.

15:30

Kinosál B 953

Jugigo ci-peun / Touha zabít

Režie: Kim Sang-hwa, Owen Cho
South Korea, 2010, 92 min.

Min-ho celý život hledá vraha své ženy. Když podivnou náhodou skončí spolu s ním v jednom nemocničním pokoji, rozhodne se pro brutální pomstu. Vzhledem k tomu, že jsou oba upoutáni na nemocniční lůžko a stěží se mohou hybat, to však nebude jednoduché. Absurdní souboj na život a na smrt může začít.

Min-ho spends his life looking for his wife's murderer. When, through a bizarre coincidence, they end up in the same hospital room, he can't wait to exact brutal revenge. But it won't be easy considering the fact that they are both bound to their hospital beds and find it hard to move. And absurd life-and-death struggle is about to begin...

15:30

Malý sál 924

Wasted Youth / Zmařené mládí

Režie: Argyris Papadimitropoulos, Jan Vogel
Greece, 2010, 100 min.

Léto v Athénách. Pubertální skateboardista se chystá strávit normální den s kamarády. Muž středního věku bojuje, aby uživil rodinu, vydržel v nepříliš oblíbené práci a zvládl hrozící nervové zhroucení. Jejich setkání nebude patřit k nejšťastnějším.

Summer in Athens. A teenage skateboarder sets out for a normal day with his friends. A middle-aged man struggles with raising his family, a task he dislikes, and with an impending nervous breakdown. Their encounter won't be a happy one.

gles with raising his family, a task he dislikes, and with an impending nervous breakdown. Their encounter won't be a happy one.

16:00

Divadlo Husovka 9H3

Nokas / Nokas

Režie: Erik Skjoldbjærg
Norway, 2010, 95 min.

Nokas je zkratka pro sčítací centrálu Norsk Kontantservice, která zajišťuje rozvoz peněz bankám. 5. dubna 2004 vpadlo do její budovy jedenáct lupičů, kteří si na akci vyměřili osm minut. Vše se však odehrálo jinak, než si naplánovali... Režisér Erik Skjoldbjærg rekonstruuje skutečné události s mrazivou distancí, příznačnou už pro jeho thriller *Insomnia* (1997).

*Nokas is the abbreviation for the central cash service Norsk Kontantservice, which delivers money to Norwegian banks. On 5 April 2004 eleven robbers stormed the building, having allowed eight minutes for the raid. But things don't go according to plan... Director Erik Skjoldbjærg reconstructs real events with the chilling detachment characteristic of his thriller *Insomnia* (1997).*

16:00

Espace Dorleans 9E3

A Letter to Elia / Dopis Eliovi

Režie: Kent Jones, Martin Scorsese
USA, 2010, 60 min.

Martin Scorsese a Kent Jones natočili celovečerní dokument o hollywoodském režisérovi Eliovi Kazanovi (1909–2003) jako poctu muži, který si i v neosobním prostředí americké továrny na sny dokázal udržet uměleckou identitu.

Martin Scorsese and Kent Jones' feature-length documentary on Hollywood director Elia Kazan (1909-2003) is a tribute to a man who maintained his artistic identity in the face of the impersonal environment of America's factory of dreams.

Portrait d'Elia Kazan / Outsider Elia Kazan

Režie: Annie Tresgot
France, 1982, 53 min.

Portrét filmářské legendy, která svou režisérskou dráhu završila retrodramatem *Poslední magnát* (1976), natočila Annie Tresgotová v roce 1982. Rozhovory filmového kritika Michela Cimenta s Kazanem obohatila o ukázky z režisérských filmů.

*A portrait of the film legend who capped off his directing career with the retro-drama *The Last Tycoon* (1976). Created by Annie Tresgot in 1982, the film features interviews conducted with Kazan by famed French film critic Michel Ciment, and is rounded out with clips from the director's films.*

16:00

Kino Drahomira 9K3

Fjellet / Hora

Režie: Ole Gæver
Norway, 2011, 73 min.

Před dvěma lety se v horách stala událost, která poznamenala životy dvou přítelkyň. Nylní se na místo vračejí, aby se zbavily toho, co je tíží. Jejich výlet rozhodne o všem. Subtilní drama zachycující blízké osoby ve vzájemném momentu jejich vztahu těží z hereckých výkonů i ze zobrazení přírody.

Two years ago, something happened in the mountains which marked the lives of two girlfriends. Now they are returning there in order to free themselves of their heavy burden. The journey will decide everything. This subtle drama, capturing lovers at a critical moment in their relationship, benefits from the leads' performances and the powerful landscapes.

16:30

Lázně III 9L3

Hlava – ruce – srdce / Hlava – ruce – srdce

Režie: David Jařab
Czech Republic, 2010, 110 min.

Rok 1914. Plukovník von Haukwitz zahyne za podivných okolností při okultní seanci. Jeho snoubenka, herečka Klára Knabelová, zjistí, že jeho tělu byly po smrti odňaty hlava, ruce a srdce... Komorní příběh o lásce bez lásky, o válce bez války a magii bez kouzel nabízí originální, odpoutanou fantazijní vizi režiséra Davida Jařaba.

1914. Colonel von Haukwitz dies under strange circumstances during a seance. His fiancée, the actress Klára Knabelová, discovers that his head, hands and heart were removed from his body after his death... An intimate tale of love without love, war without war, and sorcery without magic, in an original, uninhibited fantasy vision by director David Jařab.

pokračování na straně 8 ►

všechno, co jste chtěli vědět o Panterovi, ale...

Skupina ČEZ – geniální panter 46. ročníku MFF Karlovy Vary

» pokračování ze strany 7

16:30

Richmond 9R3

Bukchon banghyang / Den, kdy přijíždí

Režie: Hong Sang-soo
South Korea, 2011, 79 min.

Seong-jun natočil čtyři filmy, ale nyní vyučuje na gymnáziu mimo Soul, kam přijíždí navštívit přítele. Když se mu nedovolá, začne bezcílně bloumat po Soulu. Významný korejský režisér Hong Sang-soo s lehkostí a nemalou dávkou humoru komentuje nejen filmové prostředí, ale i lidskou snahu dávat význam i zcela nahodilým životním událostem.

Seong-jun has made four films, but he now teaches at a secondary school outside Seoul, where he travels to pay a visit to a friend. When the latter doesn't answer his calls, he starts wandering aimlessly around the city. Leading Korean director Hong Sang-soo employs a light touch and a sizeable dose of humour to comment not only on the film environment, but also on our attempts to give meaning even to entirely random episodes in our lives.

17:00

Karlovarské městské divadlo 9D4

Code Blue / Modré světlo

Režie: Urszula Antoniak
Netherlands, Denmark, 2011, 81 min.

Vizuálně rafinovaný portrét emocionálně narušené ženy, která se oddané věnuje profesi zdravotní sestry na oddělení pro těžce nemocné pacienty. Netrpělivě očekávaný druhý snímek mladé režisérky polského původu, jejíž debut získal řadu cen na festivalu v Locarnu 2009.

A visually sophisticated portrait of an emotionally disturbed woman devoted to her work as a nurse in a ward for critically ill patients. The eagerly awaited second film by a young Polish director whose debut won a series of awards at the festival in Locarno in 2009.

18:00

Velký sál 91X

Midnight in Paris / Půlnoc v Paříži

Režie: Woody Allen
Spain, USA, 2011, 94 min.

Nová romantická komedie Woodyho Allena vypráví o dvojici mladých Američanů, jimž krátký pobyt v Paříži pomůže, aby si ujasnili, co čekají od života. Americký tvůrce se tu vyznal ze své lásky k městu, které považuje vedle New Yorku za nejkrásnější na světě. „Chtěl jsem, aby divák viděl Paříž mýma očima, aby vnímal pocity, které to město ve mně vyvolává,“ říká autor filmu, mimo jiné vtipně relativizujícího „staré zlaté časy“.

In Woody Allen's new romantic comedy, a young American couple discovers what they can expect from life after spending a short vacation in Paris. The American filmmaker expresses his love for a city that he considers, after New York, the most beautiful in the world. "I wanted to show the city emotionally, the way I felt about it," said the director of a film that humorously relativizes our longing for a "golden past."

19:00

Divadlo Husovka 9H4

VINYL (Tales from the Vienna Underground) / VINYL (Příběhy z vídeňského undergroundu)

Režie: Andrew Standen-Raz
Austria, United Kingdom, 2011, 78 min.

Vídeň, její elektroničtí hudebníci a kluby v celovečerní oslavě. „Vinylová gramodeska je v tomto snímku metaforou: obrazem toho, co milujeme i přes všechny nedokonalosti a škrábance. Právě takový je vztah muzikantů k jejich městu: mísi se v něm láska a nenávisť.“

A feature-length celebration of Vienna, her electronic musicians and her clubs. "In this film, vinyl is a metaphor for something we love, even for its imperfections and scratches, and so it is with these musicians' love-hate relationship with their city."

19:00

Espace Dorleans 9E4

Road to Nowhere / Cesta nikam

Režie: Monte Hellman
USA, 2010, 121 min.

Režisér Mitchell Haven se rozhodne obsadit do hlavní role svého nového díla neznámou herečku a udělat z ní hvězdu. Práce na filmu se rychle mění ve smrtelně nebezpečnou hru. Tajemná kráska je totiž zapletena do zločinu... Kultovní režisér Monte Hellman se vrátil

na výsluní filmovým dílem, které americká kritika přijala s nadšením a jež si získalo zaslouženou pozornost i na loňském MFF v Benátkách.

Director Mitchell Haven decides to cast an unknown actress in the starring role in his new movie and to make her a star. But work on the film quickly changes into a deadly dangerous game – the mysterious beauty is mixed up in crime... Cult director Monte Hellman has returned to the spotlight with a film warmly welcomed by American critics that received much-deserved attention at last year's Venice IFF.

19:00

Kino Drahomira 9K4

Akadmia Platonos / Platónská akademie

Režie: Filippou Tsitos
Greece, Germany, 2009, 103 min.

Stavros je majitel obchůdku, ve kterém nečinně tráví celé dny. Žena ho opustila a on žije s matkou, jež je po mrtvici. Jednoho dne v ní kolemjdoucí Albánec pozná svou vlastní dávno ztracenou matku.

Stavros runs a tobacco store and spends his days idly. His wife has left him and he lives with his mother who has had a stroke. One day, an Albanian passing by recognizes Stavros's mom as his own long-lost mother.

19:00

Kongresový sál 935

Next Floor / Další patro

Režie: Denis Villeneuve
Canada, 2008, 11 min.

Film, v němž se hodně hoduje, trochu oprašuje a celou hostinu řídí personál v čele s vrchním. Kolik chodí hosté snědí v jednom patře? Originální pochmurná groteska, dantovská alegorie i podobnost v postupném a nezastavitelném úpadku konzumní společnosti, oceněná na mnoha mezinárodních festivalech.

A film with a lot of feasting and a little dusting down, where the whole banquet is

run by a staff of waiters headed by a maître d'. How many dishes can the guests eat on one floor? An original gloomy grotesque, a Dantean allegory, and a parable of the gradual and inevitable collapse of consumer society, which won awards at many international festivals.

Maelström / Maelström

Režie: Denis Villeneuve
Canada, 2000, 88 min.

Bibiiane prodělá potrat, její podnikání v rodinné síti butiků končí fiaskem, a navíc z nepozornosti přejede člověka. Existenciální příběh plný paradoxů, v němž mají místo mystické, symbolické, komické i romantické scény, má nezvyklého kolektivního vypravěče: norské ryby určené do kanadských restaurací.

Bibiiane undergoes an abortion, her business activities in the family chain of boutiques end in disaster, and on top of that, she inadvertently runs over a pedestrian, who then dies of his injuries. This existential story full of paradoxes, incorporating all kinds of mystical, symbolic, comic, and romantic scenes, has an unusual collective narrator: Norwegian fish being distributed to Montreal restaurants.

19:00

Richmond 9R4

Taxi Driver / Taxikář

Režie: Martin Scorsese
USA, 1976, 113 min.

Travis Bickle je vojenský veterán, který po návratu z Vietnamu trpí nespavostí. Najde si proto práci jako noční taxikář. Během nekonečného popojíždění ulicemi New Yorku naráží jen na násilí, drogy a prodejní sex... Jeden z dlouhodobě nejvlivnějších titulů poválečné americké kinematografie získal Zlatou palmu v Cannes 1976 a MFF KV jej uvádí v restaurované verzi.

Travis Bickle is an ex-Marine who suffers from insomnia after returning from Vietnam, so he takes work as a late-night taxi driver. While endlessly cruising the "mean streets" of New York, he constantly comes up against violence, drugs, and sex for sale... One of the most influential titles of postwar Ameri-

can cinema, Taxi Driver took the Palme d'Or at Cannes in 1976, and KVIFF will present it in a newly restored version.

19:30

Lázně III 9L4

Underworld U.S.A. / Podsvětí USA

Režie: Samuel Fuller
USA, 1961, 99 min.

V temné gangsterské sáze s uhrančivými černobílými kompozicemi vypráví Fuller příběh pomsty prorocky zasazený do světa, kde organizovaný zločin rovná se legitimní byznys. Po letech v nápravných zařízeních je třicátník Tolly (Cliff Robertson) připraven vykonat na trojici šéfů podsvětí vendetu za vraždu otce, jejímž svědkem byl jako chlapec.

In a brooding gangster saga that features spellbinding black-and-white compositions, Fuller relates a story of revenge prophetically set in an impersonal world where organized crime is tantamount to a legitimate business. After years spent in correctional institutions, Tolly (Cliff Robertson) is ready to carry out a vendetta against the trio of underworld bosses who murdered his father – a horror he witnessed as a boy.

22:00

Espace Dorleans 9E5

Hanezu no tsuki / Hanezu

Režie: Naomi Kawase
Japan, 2011, 91 min.

Ve filmu japonské režisérky Naomi Kawaseové, který soutěžil na MFF v Cannes, jde stejně o zachycení partnerského vztahu v rozkladu jako o zobrazení neměnnosti mezilidských problémů. Uhrančivé drama poukazuje na přerušené vazby člověka s přírodou.

Japanese director Naomi Kawase's film, which competed at the Cannes IFF, is just as much about capturing the immutability of interpersonal problems as about the breakup of a relationship. A captivating drama which delves into the disintegration of the bond between humans and nature.

Segafredo Zanetti - dodavatel

46. Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o., Jungmannova 30, 110 00 Praha 1, tel.: 221 969 730
fax: 221 969 740, e-mail: caffe@segafredo.cz, www.segafredo.it

ROZHOVOR

NEJMLADŠÍHO TURTURRA BAVÍ HLAVNĚ TRANSFORMERS

Kvůli nájmu hrát nemusím

Na včerejší premiéře konverzačního dramatu o lidské samotě s názvem **Někde dnes večer** se kromě herecké hvězdy Johna Turturra objevila i jeho životní partnerka. Tvář sedmapadesátileté americké herečky **KATHERINE BOROWITZ** si pamatujete z coenovských filmů *A Serious Man* (loni ve Varech sklízel uznání) nebo z *Muže, který nebyl*. Ve svém novém společném snímku spolu tihle dva naváží vztah přes erotickou seznamku.

Laura McGinnis

■ Ve filmu *Někde dnes večer* hrajete agorafobičku Patti – jste sama doma, bojíte se lidí. Je pro vás těžké hrát bez interakce s jinými herci?

Moc, moc těžké. Neměla jsem rekvizity, nesměla jsem nikam chodit. Byla jsem odkázána výhradně na sebe.

■ Vaše postava Patricie v sobě našla dost optimismu...

Divák by měl cítit, že už si zvykla. Je ve světě, který si sama vytvořila a který považuje za dokonalý. Sama si zavírá okna – má to tak ráda. Znáám spoustu lidí, kteří nemohou naplnit svůj poten-

ciál jen kvůli sobě samým. A jestli Patti sama nad sebou zvítězí? Nechci prozrazovat děj, jen říknu, že je schopná vystoupit ze svého pokoje.

■ Není to první film, na kterém jste pracovala s manželem. Je těžké setkávat se s ním v alternativní realitě a pak se vrátit zpátky do každodenního života?

Vůbec ne. Čím je člověk starší, tím víc se toho kolem něj děje. Když jsme natáčeli, můj otec umíral a k tomu jsem se musela starat o dvě děti. Když jsem se vracela z natáčení, rozhodně jsem v první řadě nemyslela na práci.

■ Co si o vašich filmech myslí vaši synové, Amedeo a Diego?

Staršímu je jedenadvacet, ten už jich viděl dost, a toho mladšího baví hlavně *Transformers*. Letos mu chceme pustit Johnův první film *Mac*. Náš starší syn umí ocenit Johnovu práci, ale myslím, že se mu dvakrát nezamlouvalo, že ho lidi na ulici sledovali, když chodil s tátou ven.

■ Podle čeho se rozhodujete, jestli vezmete roli ve filmu?

Mám to štěstí, že už léta nemusím platit nájem. Kdyby osud mé rodiny závisel na tom, co vydělám, dávno bych byla v jiné branži. Můžu si vybírat jen to, co mě zajímá a co jde sladit s rodinou. Tohle léto ovšem budu hrát na Broadwayi a to by mohlo být složitější.

Herečka Katherine Borowitz

REALITA.DOCX

Dokumentární úhel pohledu

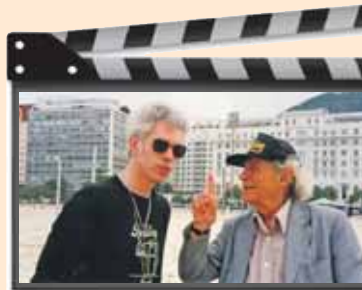

Na dvorku

Island, 2010, 75 min.

9. 7., 13:00, Divadlo Husovka

O hlavním městě Islandu se říká, že je to jen velká vesnice. Po návštěvě Reykjavíku to mohu potvrdit, jen bych dodal, že jde o vesnici nijak zvlášť malebnou, zato obydlenou příjemnými lidmi, kteří si na nic nehrají. Přesvědčit se o tom můžete při sledování průběhu hudebního festivalu, který si na svém dvorku uspořádal Árni Rúnar. Stačilo mu k tomu jednoduché ozvučení, pár telefonátů, a hned druhý den se u jeho domku začali scházet zástupci islandské scény od Múm až k Hjalalín, aby několika desítkám přítomných předvedli ochutnávku ze svého repertoáru. Pozorný divák může mezi spokojenými účastníky této spontánní akce zaregistrovat i zpěváka Jónsiho ze Sigur Rós.

Tigrero: Film, který nebyl nikdy natočen

Brazílie, Finsko, Německo, 1994, 75 min.

9. 7., 10:00, Divadlo Husovka

Nejen Karel Och či Martin Scorsese patří mezi obdivovatele díla Samuela Fullera. K odkazu kultovního amerického režiséra se hlásí i Mika Kaurismäki a Jim Jarmusch, kteří se v roce 1993 s Fullerem vydali do brazilské džungle, obývané indiánským kmenem Karajá. Před čtyřmi desítkami let zde chtěl Fuller natočit dobrodružný film s Johnem Waynem, nakonec natočil „jen“ scény ze života indiánů. Už jen kvůli momentům, kdy celý kmen nevěřícíně kouká na záběry rituálního křepčení jejich otců a dědů, byste se na tento film měli vypravit. Nemluvě o výkonu Jima Jarmusche v roli Fullera průvodce, ironického glosátora a nadšeného objevovatele indiánských rituálů.

Cormanův svět

USA, 2011, 95 min.

9. 7., 13:00, Espace Dorleans

Nemusíte zrovna patřit mezi fanoušky běčkových filmů, aby vám bylo povědomé jméno Rogera Cormana. Pětaosmdesátiletá a stále velmi činná legenda americké kinematografie totiž za svou bohatou kariéru natočila řadu pozoruhodných snímků jako *The Trip* či *Wild Angels* a vydělala cestu tvůrcům tzv. Nového Hollywoodu. Výborně sestavený snímek s řadou zábavných postřehů od slavných amerických herců (zejména Jacka Nicholsona), režisérů i samotného Cormana nás zavede také do Mexika. Právě zde mistr natáčí svůj další nízkorozpočtový snímek s krvelačným obřím žralokem v hlavní roli.

Ve Varech bude i letos rádit opice

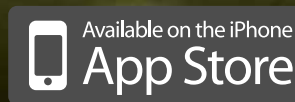
Dej o ní vědět s internetem za polovic

Vodafone ti přináší speciální festivalovou edici předplacených karet, se kterou budeš mít na 3 měsíce 50% slevu na internet v mobilu. Navíc si můžeš zdarma stáhnout aplikaci Vodafone KVIFF Guide 2011.

Kartu můžeš získat ve vybraných prodejnách od 1. 7. do 9. 7. 2011

Více na www.vodafone.cz/vary

power to you

PŘIVEZL JSEM FILM. SVŮJ

První film o námořních kovbojích

Islandský režisér **ÁRNI ÓLAFUR ÁSGEIRSSON** přivezl trochu chladné ostrovní poetiky – film ***Spodní proud*** je drsný příběh rybářů, kteří se uprostřed vln vyrovnávají se ztrátou kamaráda, ale i s příchodem ženy do posádky. Servíruje se severská temnota a taky jemný outsiderský humor.

Jakub Anděl

Přetlak mezi pěticí chlapků úplně odlišných typů vzniká hlavně v okamžiku, kdy jejich rybářská plechovka zůstane trčet uprostřed oceánu. Vzhledem k tématu muselo natáčení očividně probíhat z drtivé většiny právě na lodi. „Na začátku mi z toho houpání bylo pěkně na blit, jsem vyloženě velkoměstský typ. Ale přiznávám, že nakonec se mi po moři stýskalo. Je to trochu návykové,“ vypráví režisér nejlepšího islandského filmu roku. „V sedm ráno opustíte přístav, váš mobil ztratí signál, jste naprosto odříznutí od civilizace. Jen vy a moře a živly. Dodává to silný pocit vnitřního smření.“

Námořníci si vezou už z pevniny pořádnou nálož potíží a v klaustrofobických kajutách je pak nejlepší příležitost, aby si je navzájem otloukli o hlavy. A do toho všeho ženská!

„Myslím, že rybářství je jedno z posledních odvětví, kde zůstávají naprosto opodstatněné bariéry mezi pohlavími. Je to totiž fy-

zicky extrémně náročná práce. Devadesát devět procent rybářů jsou muži. A přitom v severských zemích je gender problematika vyloženě politickou zbraní, všechno musí být naprosto korektní.“ Vzpomínám si, že podle jistého téměř vědeckého výzkumu platí, že když se skupina mužů ocitne na delší dobu bez žen, jejich chování se začne nápadně podobat chování dětí v mateřské škole. Ásgeirsson s úsměvem souhlasí: „To dává smysl – a asi právě tohle je důvodem, proč tolik potřebujeme ženy. Muži prostě zůstávají pětiletými dětmi po celý život!“

Herci se podle režiséra při natáčení pořádně nadřeli. „Denně jsme chodili spát totálně vyčerpaní, jen udržet rovnováhu stojí ze začátku spoustu sil,“ vypráví. Dnes už vzpomíná na krušné chvíle během natáčení v bouři s úsměvem. „Nešlo nám vyloženě o život, ale uprostřed rozbouřeného moře prostě musíte dávat extrémní pozor. Když se kolem lodi zvedaly desítky metrů vysoké vlny, prosil jsem herce, aby na

Foto: Peir Hloušek

V pořadí druhý celovečerní film režiséra Árniho Ólafura Ásgeirssona se stal na Islandu velkým hitem.

scéně probíhat hlavně nedělali nic spontánního!“

Inspirací k tomuto příběhu byla Ásgeirssonova divadelní hra, kterou náhodou viděl v malém undergroundovém divadle. Do filmu pak obsadil tytéž herce. „Původní děj se odehrává v jedné místnosti, drama tkví jen v dialozích. Herce jsme zachovali jejich postavy

a příběhu celkovou atmosféru, jen jsme dialogy přetavili do obrazů.“

Výsledkem je působivý psychologický film, který na domácí scéně považují za snímek roku, což dokládá řada cen. I mimo Island však drama sbírá pochvaly jakožto perfektní příklad tradiční islandské poetiky. „Já osobně si nejsem jistý, zda vůbec existuje

nějaký náš typický styl,“ uvažuje Ásgeirsson. „Jsou tady pochopitelně charakteristické elementy – postavy moc nemluví, neukazují emoce, všude kolem nich je moře. To je velmi islandské,“ říká a pobaveně dodává: „Myslím, že *Spodní proud* je v podstatě film o islandských kovbojích. To u nás ještě nikdo nenatočil!“

Spodní proud:

9. 7. 13:30
Lázně III

Originální zavazadla

American Tourister od Samsonite!

Ušetříte až
71 %SPECIÁLNÍ
VÝHODYPRO ČLENY OMV
SMILE & DRIVE!OMV
SMILE
& DRIVE

Sbírejte hrací známky a ušetříte až 71 %!

– při nákupu zavazadel American Tourister od Samsonite. Získejte celou kolekci 7 kusů! Pro členy SMILE & DRIVE speciální výhody!

Svět v pohybu. OMV

MASTER CLASS

To nejlepší nakonec

Foto: Jan Handrejch

Jerzy Stuhr je letos ve Varech už počtvrté.

Letošní poslední Master Class měl ze všech filmových lekcí asi nejsrdčejší atmosféru. Charismatický herec a režisér **JERZY STUHR** zaujal tři desítky diváků; nejvíc sotva osmiletou herečku v první řadě, která mu z vděčnosti za jeho rady věnovala fotku s vlastním podpisem.

Zbyněk Vlasák

Jinak ale Jerzy Stuhr vyprávěl hlavně o dvou velkých evropských režisérech, o Nannim Morettim a Krzysztofě Kiesłowském. S prvním jmenovaným natočil komedii *Habemus papam*, kterou letos doprovodil Varů.

„Nebylo to lehké natáčení. Moretti se zpravidla pořádně probudil až u dvacátého opakování záběru, kdy už já zase spal. A tenhle Ital má ještě jednu zvláštní metodu. Učil se u Felliniho a pochytil od něj vedení herce přímo upro-

střed klapky. Říká vám, kam se pohnout, podívat, kdy sklopit oči. Jenže od dob Felliniho se časy změnilly a kamera už snímá i zvuk, takže se Moretti se svými pokyny musel střežovat mezi dialogy, což bylo někdy matoucí,“ vyprávěl Stuhr, který sám s dvojí koncentrací, již si takový způsob natáčení vyžaduje, nemá problém. „Ale můj kolega Michel Piccoli na to hrozně nadával. On navíc neumí italsky, a tak vůbec netušil, jestli Morettiho příkazy zrovna patří jemu.“

Moretti Stuhra nepřímou navedl i k režii. Polský herec kdysi viděl

v Krakově jeho film *Drahý deničku*, oceněný v Cannes, a řekl si, že tohle by uměl natočit taky. „Proto mu za mnohé vděčím,“ směje se Stuhr.

„Stejně jako Kiesłowskému. Pamatuji si jako dnes, že jsem jednou večer vyšel z divadla a stál tam smutný, hubený pán a říkal, že je dokumentarista a chce dělat hraný film. Má prý scénář a postavu, která ale nemá napsané dialogy, a když ji odmítnu, úplně ji z filmu vyškrtne. Že natáčet se bude v létě v malých chemičkách po celém Polsku. Mně se mělo za dva týdny narodit dítě a všechny okolnosti mi napovídaly, abych to nebral. A já řekl ano. Bylo to nejlepší rozhodnutí mého života,“ říká Stuhr a nelze s ním nesouhlasit. Vždyť s Kiesłowským natočil skvosty takzvaného kina morálního nekli- du včetně legendárního *Amatéra*, z nějž Stuhr na svém Master Classu pustil i ukázkou. ■

ROZHOVOR

PŘÍŠTÍ ROK VE STEJNOU DOBU!

Jak Lazarová
dojala Muchu

Kdo je tady ředitel?

Výkonný ředitel MFF Karlovy Vary **KRYŠTOF MUCHA** je před večerním slavnostním zakončením a televizním přímým přenosem v jednom kole. Přestože je festival téměř za námi, jeho nervozita pomalinku vzrůstá. Jaký byl 46. ročník festivalu v kontextu předešlých a jaký bude ten následující?

Kristýna Pleskotová

■ Když se podíváme na statistiku, byl letošní ročník velmi úspěšný – přes deset tisíc prodaných akreditací. Co tomu říkáte?

Je to skvělé. Už několik let přibývá přibližně stejný počet návštěvníků, ale letošní čísla se nečekaně navýšila. Počasí se sice moc nepovedlo, ale podle mě je to pro diváky vlastně dobře. Loni bylo krásně, ale to spíš ocenili golfisté nebo lidé na zahrádce v kavárně, protože v kinech bylo chvílemi k nepřežití.

■ Dostal jste se vy sám na nějakou projekci?

Celý film bych nikdy nestihl dokoukat do konce, byl jsem jen na několika úvodech. Ani jsem se tentokrát nepodíval do stanového městečka, ale nechal jsem si ho aspoň vyfotit. Lidé tam přespávají, protože chtějí, ne proto, že je to jejich poslední možnost noclehu. Když se kouknete na parkoviště před městečkem, je slušně zaplněné relativně luxusními vozy. A jejich majitelé spí ve stanu.

■ Festival opět přivítal herce, režiséra a dnes už i módního návrháře Johna Malkoviche, vrátil se i loňský host Michel

Ciment, letos jako člen hlavní poroty. Co říkáte tomuto trendu?

Nemůžu než mít velkou radost. Také Jude Law se plánuje znovu ukázat. Hvězdy musí mít k návratu dobrý důvod, přece jen je jejich čas velmi vzácný. John Malkovich je podle mě speciální případ. Když točil s Ivanem Zachariášem svou znělku, říkal mu, že už ho film tolik nebaví, že se hraním jen živí a ve skutečnosti ho hrozně zajímá móda. Tak jsme uspořádali módní přehlídku. John je nesmírně charismatický a inteligentní člověk. Mně klidně stačí jen se na něj koukat, jak s někým rozmlouvá. Má veliké kouzlo.

■ Není vám trochu líto, že média většinou zajímají jen slavná jména?

S tím se těžko bojuje, ale snažím se. Lidé, kteří sledují dění na festivalu jenom prostřednictvím mainstreamových médií, musejí mít pocit, že se tu děje něco úplně jiného než ve skutečnosti. Dokumentaristka Helena Třeštíková dokonce napsala článek o tom, že když čte příspěvky z festivalu o festivalu, má pocit, že jezdí na úplně jinou akci. Takže to chce jednoduše všechno zažít v vlastní kůži. Kromě diváků chceme potěšit i tvůrce. Třeba režisér Vá-

lav Kadrnka přijel loni na prezentaci nedokončených filmů Works in Progress se svým projektem **80 dopisů**, viděli ho tu lidé z Berlína a na zbytek mu dali peníze.

■ Co letos potěšilo vás?

Podle mě tu panovala skvělá atmosféra, spousta věcí klapla. Nejvíce mnou pohnul projekt Marketa Lazarová, který jsme dotáhli do šťastného konce. Nápad zrestaurovat českou klasiku jsme dostali už loni. Přesně si to vybavuju. Seděli jsme s Jiřím Bartoškou v Puppě a někdo přišel k našemu stolu, že prý dostal pozvánky od Guccio na promítání *Geparda*, což je snímek, který jsme uváděli v zrestaurované verzi. Tak jsem se zeptal, co má Gucci společného s Viscontim, a dostalo se mi jednoduché odpovědi: módní dům rekonstrukci sponzoruje. V ten moment nám došlo, že je to skvělý nápad. U prověřeného díla je pro sponzora riziko menší a úspěch skoro zaručený.

■ Téměř polovina uváděných filmů nebyla na klasickém materiálu. Jak se festival postaví k digitalizaci?

Trend je to nezastavitelný a snažíme se držet krok. Naším stálým partnerem je Sony, který už půjčuje projektory. Zároveň jednáme s ministerstvem financí a Thermalem, že by investovaly do zbývajících sálů Thermalu, protože Velký sál už je přizpůsoben. Naše vlastní prostředky bychom pak mohli směřovat do dalších kin.

■ Příprava na příští ročník festivalu prý začíná hned po skočení toho aktuálního.

Vlastně už během něj. S většinou stálých partnerů jsme snad domluvení, i nové smlouvy doufám dopadnou dobře. Stejně je to i s inovacemi, všímáme si, co je třeba změnit. Minulý rok jsme pozorovali, že Stan Kapitána Morgana většinou návštěvníků vadil, tak jsme ho nahradili. Půjčovny kol jsme řešili už loni někdy dvacátého července. Musíte jednat, jinak to zapomenete. Už máme tipy na zlepšování příští rok, ale ty jsou zatím tajné.

FESTIVAL V ČÍSLECH

Dlouhou chvíli mezi projekcemi si někteří návštěvníci krátí četbou statistických ročenek.

Jste příznivci statistik?

Tak tady máte svou denní dávku. Spolknout a zapít šampaňským, prosím!

Na 46. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary se akreditovalo **11 982** lidí a prodalo se zatím **120 899** lístků (do čtvrtěčních 17:00; na finální číslo si budeme muset počkat do dnešního večera). Přijelo i **811** filmových profesionálů a **647** novinářů, aby viděli **199** snímků ve **413** projekcích. Hned **25** filmů mělo letos ve Varech mezinárodní premiéru, **21** dokonce světovou, o **16** evropských premiérách ani nemluvě. Promítání uváděli mnozí z **307** filmových tvůrců.

Ve festivalové půjčovně kol se registrovalo **1 073** lidí a bicyklů se vypůjčilo rovných **4 462**. Průměrná výpůjčka trva-

la **27** minut a neaktivnější návštěvník si kolo vyzvedl **19krát**. Doufejme, že příští rok se s cyklopůjčovnou opět setkáme.

Ze **199** festivalových filmů bylo **113** na 35mm filmu a **15** ve formátu pro digitální kina (tj. na „opancerovaných“ harddiscích).

Otáčivými dveřmi stanu Espace Dorleans prošlo letos při průměrné devadesátiprocentní zaplněnosti sálu **10 627** lidí. Pokud by do pravoúhlých výsečí dveří návštěvníci vstupovali po jednom a poctivě jeden za druhým, otočily by se dveře kolem své osy **2 657krát**. Výpočty vedoucí k tomuto číslu zabraly redakci **80** minut.

Letos byly na festivalu uvedeny snímky od **168** režisérů a **33** režisérek. Ženy, do toho! Sekce Deset evropských režisérů očima Variety byla genderově nejvyrovnanější – své snímky v ní uvedlo pět mužů a pět žen.

14 peněženek (většinou hnědých) a **6** párů brýlí (většinou černých) se ztratilo a bylo nahlášeno na festivalové Ztráty a nálezy. Do knihy ztrát byly zaneseny i následující položky: „LG se zeleným medvídkem“, „černá peněženka s opičkami“, „sáček s kameny“ a „klíče – obrovské“. Ztratila se mimo jiné i opička Píchatá Dorotky Rychnovské.

Autentická česká a asijská kuchyně.
Unikátní lázně v bývalé renesanční kapli.
Originální koktejly v moderním baru.
Nezapomenutelné oslavy, bankety, svatby.
Nejpříjemnější personál v Praze.

Víc než jen luxusní postele.

John Malkovich s výkonným ředitelem festivalu

DEN PRVNÍ

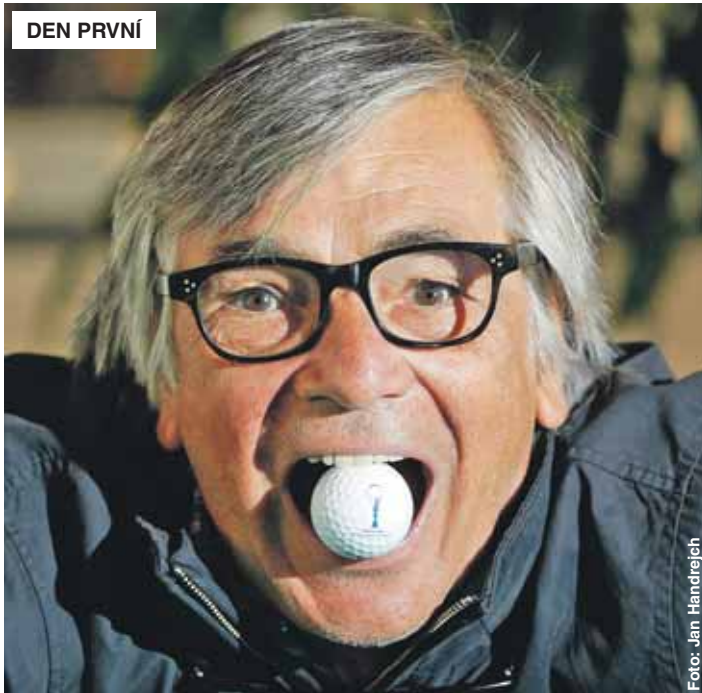

Foto: Jan Handrejch

Co vlastně hvězdy ve Varech poztrácely? Jiří Bartoška golfový míček...

DEN DRUHÝ

Foto: Jan Handrejch

...Jiří Macháček přišel o svou oblíbenou kšiltovku s nápisem Variety...

DEN TŘETÍ

Foto: Petr Hloušek

...Magda Vášáryová oplakala diplomatické pero Cerruti 1881...

DEN ČTVRTÝ

Foto: Jan Handrejch

...Martha Issová vytrousila zlatou kabelčičku...

DEN PÁTÝ

Foto: Jan Handrejch

...Jan Kraus oželel svou elegantní vínovou kravatu...

DEN ŠESTÝ

Foto: Jan Handrejch

...Jan Budař zahodil tričko své kapely Eliščin band...

ZTRACENO VE VARECH

WIMBLEDONSKÉ VÍTĚZCE UTEKL MÍČEK

A jsme si kvit!

Nebudete tomu věřit, ale momentálně asi nejpopulárnější Česka tohoto týdne, čerstvá wimbledonská vítězka **Petra Kvitová**, přišla ve Varech o míček. Když ho najdete, můžete si ho nechat – stejně jako si svůj nálezu nechal dvanáctiletý Matouš Olšan, který v křoví objevil tričko navržené samotným Johnem Malkovichem. Bude ho určitě nosit do roztrhání. Tedy až do něj doroste...

Šťastný školák s tričkem se u nás v redakci vyloupil včera ráno po osmé hodině. Ještě před desátou tu ovšem seděl a čekal na další a další fotografie, kteří ho chtěli s cenným designérským kouskem zvěčnit. Jako každý nálezece si i Matouš musel projít peklem (vstávání kolem páté ráno), aby vzácný artefakt získal. „Vyzrazil jsem v půl šesté a u Thermalu si počkal na známou střibnou dodávku, která přiváží ty noviny. U ní se vždycy sejde několik hledačů, kteří pak hned běží na místo nálezu. Hledal jsem asi čtyřicet minut, bylo to docela těžké,“ popisuje Matouš strastiplný průzkum terénu v ranním lijáku.

A jaký má žák šesté třídy vztah k Johnu Malkovichovi, který si v příliší mnoha dětských filmech nehrál? „Trochu ho znám, viděl jsem ho v televizi.“ Je vidět, že slavný herec oslovuje i mladé publikum a tričko skončilo ve správných rukou. Gratulujeme!

Petra Kvitová, báječná česká tenistka, která na rozdíl od Rusek neheká, až se kácí tribuny, ukazovala včera vpoledne na karlovarských kurtech za Poštovním dvorem prezidentům Klausovi a Bartoškově pár svých podání. Jeden ze žlutých míčků, shodou okolností zrovna ten podepsaný, se jí zakutálel u vstupu do areálu. Je na vás, abyste ho našli. Uspějete-li, zastavte se se svým nálezem dnes v jedenáct hodin dopoledne v redakci Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal. Je poslední den festivalu, takže vaši fotku do novin už nedostaneme, ale to neznamená, že vám upřeme **vlastnoručně podepsaný certifikát Petry Kvitové**, který už čeká. Možná právě na vás.

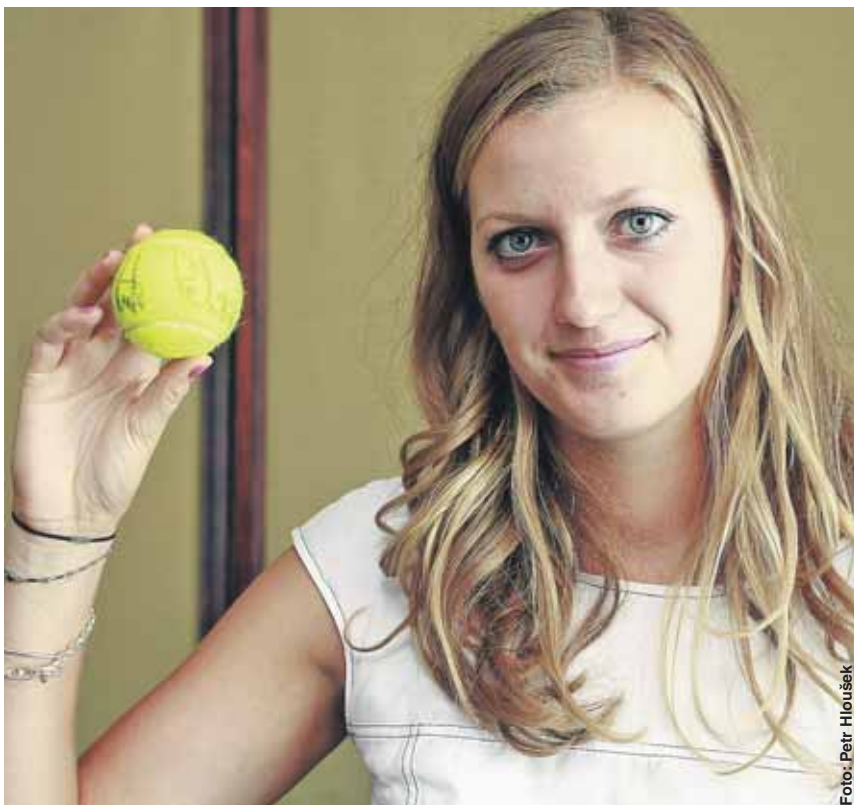

Foto: Petr Hloušek

Wimbledonská vítězka Petra Kvitová jen málokdy ztratí míč.

Foto: Jan Handrejch

Matouš v tričku, které mu na příštím festivalu možná bude akorát.

DEN SEDMÝ

Foto: Jan Handrejch

...Ivan Trojan zašantročil cedéčka svého srdce...

DEN OSMÝ

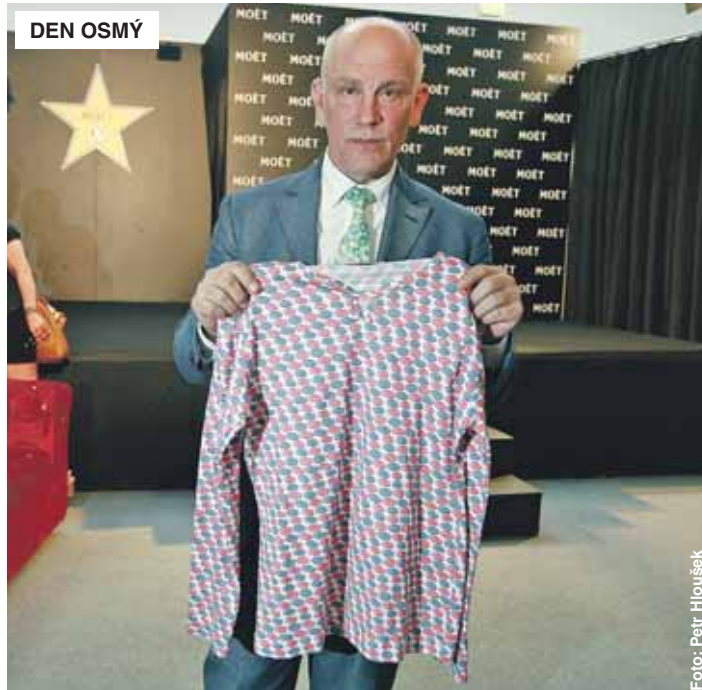

Foto: Petr Hloušek

...a John Malkovich s láskou věnoval tričko se slunečníky.

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 46. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 1. 7. do 9. 7. 2011. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Redakce:** Jakub Anděl, Zdeněk Bělohávek, Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Sebek, Tereza Šimůnková, Jaroslav Švelch. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cólín O'Connor. **Reporters:** Laura McGinnis, Will Tizard, Peter Le Couteur.

Prekladatelka: Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.